

Oproep aan de politieke partijen van Oisterwijk

In aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2018 doen wij een oproep aan u, de politieke partijen van de gemeente Oisterwijk.

In het Coalitieakkoord 2014-2018 staat dat de gemeente Oisterwijk wil "... bereiken dat de inwoners zoveel mogelijk in onze samenleving kunnen participeren". Deze doelstelling is de gemeente ook opgelegd door de Wet op de maatschappelijke ondersteuning en het VN-verdrag voor mensen met een beperking.

Daarom willen wij, de Wmo-raad Oisterwijk, de SSPO en de Klankbordgroep Wwb¹, u als politieke partij wijzen op de noodzaak en de verplichting om ook in de komende raadsperiode een inclusief sociaal beleid te voeren. Dat is een beleid dat ook mensen met een lichamelijke of psychische beperking en mensen die op een andere manier beperkingen ervaren in hun leven, de mogelijkheid biedt volwaardig in de samenleving mee te doen. Wij roepen u op in uw partijprogramma voor de komende raadsperiode inclusief denken de basis te laten vormen voor het lokale sociale beleid. Het uitgangspunt zou moeten zijn: een samenleving met kansen voor iedereen.

Wij begrijpen dat de praktijk weerbarstig is. Toch willen wij benadrukken dat de gemeente de opdracht heeft de noodzakelijke ondersteuning te bieden aan inwoners die het op eigen kracht niet redden in de samenleving.

Wij denken graag met u mee. In dit manifest noemen wij de problemen die wij zien en opperen wij aandachtspunten voor het te voeren beleid. Wij hopen dat u deze serieus in overweging zult nemen.

Wij zien onder meer de volgende problemen:

1. Ongeveer een op de drie inwoners weet niet tot wie hij/zij zich moet wenden wanneer hij/zij hulp nodig heeft om een zelfstandig leven te kunnen leiden.
2. De gemeente heeft (te) weinig inzicht in wat er werkelijk in de wijken aan de hand is. Zodoende kan de gemeente geen gerichte sturing geven aan de maatwerkmaatregelen die nodig zijn om per wijk de sociale cohesie en

¹ De Wmo-raad controleert hoe de gemeente de Wet op de maatschappelijke ondersteuning uitvoert en adviseert het gemeentebestuur hierover.

De Stichting Seniorenpatform Oisterwijk behartigt de belangen van de senioren (55+) in de gemeente.

De Klankbordgroep Wwb behartigt de belangen van inwoners die van de gemeente een uitkering ontvangen op basis van de Participatiewet.

netwerkvorming te bevorderen.

3. Individuele functionarissen van de gemeente zijn (wel) goed benaderbaar en staan open voor initiatieven van inwoners, maar vervolgens lopen zij vast in de gemeentelijke organisatie. Gevolg: afspraken worden niet of pas laat nagekomen, inwoners worden van het kastje naar de muur gestuurd, het is onduidelijk wie over een bepaalde aanvraag mag beslissen en subsidieontvangers raken verstrikt in bureaucratische procedures, waarbij de letter belangrijker lijkt dan het doel.
4. Ongeveer 10% van de inwoners van Oisterwijk leeft op of onder de armoedegrens. Deze mensen schamen zich vaak voor hun armoede, wat hun isolement versterkt.
5. De eenzaamheid onder ouderen is veel groter dan menigeen denkt. Zij spreken er gewoonlijk niet over, maar in persoonlijke gesprekken horen wij het vaak. Afnemende mobiliteit maakt het de ouderen moeilijk voor zichzelf te blijven zorgen. Ook brengt het hen steeds meer in een isolement. Doordat familieleden en vrienden wegvallen, verliezen de ouderen hun netwerk en kunnen zij steeds moeilijker terugvallen op mantelzorg. Nogal wat oudere alleenstaanden blijven onnodig lang in het ziekenhuis, omdat lokaal de opvang ontbreekt.
6. In de jeugdzorg gaat veel geld en aandacht naar jongeren met een complexe problematiek. Er is veel te winnen met het vroegtijdig signaleren van dreigende ontwikkelingsachterstanden, die in dat stadium nog met lichte vormen van ondersteuning bijgestuurd kunnen worden.
7. De integratie van vluchtelingen en statushouders in de samenleving verloopt moeizaam. Nieuwkomers worden te veel aan hun lot overgelaten; we bieden hen te weinig mogelijkheden om te participeren.
8. Ouderen en mensen met een fysieke beperking vragen om woningen die afgestemd zijn op hun situatie. Het feitelijke woningaanbod (koop/huur) sluit te weinig aan bij hun behoeften.

Wij geven u de volgende aandachtspunten mee:

U, als politiek vertegenwoordiger, bent er door en voor de eigen inwoners. Overkoepelend aandachtspunt is dan ook: zet in op de versterking van de netwerken tussen inwoners. Dit is een voorwaarde om verder te komen. Durf ook vertrouwen te hebben in de samenleving. Een open en constructieve houding bevordert uw relatie met de inwoners.

1. Weet wat er speelt

Zicht op de sociale problematiek op wijkniveau is een voorwaarde om de juiste (preventieve) maatregelen te kunnen nemen, dan wel kansrijke initiatieven te ondersteunen. Zorg ervoor dat de echt kwetsbare groepen in beeld komen, zoals eenzame ouderen, mensen met serieuze functionele beperkingen, mensen met een psychische problematiek, jeugdigen met ontwikkelingsproblemen en vluchtelingen/statushouders. Dit kan bereikt worden door functionarissen aan te stellen die de sociale situatie in de wijken monitoren en die sociale activiteiten/buurtinitiatieven ondersteunen, zo mogelijk in samenwerking met vrijwilligers.

2. Durf de sociale vernieuwing aan

De weg naar een inclusieve samenleving bestaat uit een veelheid van kleine en grote maatregelen en initiatieven, waarvan in veel gevallen het precieze effect niet op voorhand

bekend is. Wij noemen dit sociale innovatie, een proces van vallen en opstaan. Dit krijgt alleen een kans als we serieuze initiatieven de ruimte geven en bureaucratische belemmeringen voor initiatiefnemers wegnemen. Daarbij moeten we accepteren dat sommige initiatieven niet slagen en leren van mislukkingen.

3. Zie de burger als partner in wederzijds vertrouwen

De gemeentelijke overheid moet inwoners die sociale initiatieven nemen, zien als partners en hen ondersteuning bieden op basis van onderling vertrouwen. Alleen meedenken is niet genoeg; een snelle en adequate reactie op kansrijke initiatieven is noodzakelijk. Het uitblijven van actie frustreert initiatieven en leidt ertoe, dat burgers de gemeente niet langer als hun partner zien.

Daarnaast zou een voor iedereen toegankelijke sociale kaart een goed middel zijn om burgerinitiatieven op elkaar af te stemmen. Deze sociale kaart, waarin zowel formele als informele initiatieven zijn opgenomen, zou voor alle inwoners inzichtelijk moeten zijn.

4. Ga pal achter vrijwilligers en mantelzorgers staan

Vrijwilligersinitiatieven worden kwetsbaar wanneer - vanwege hun succes - de omvang te groot wordt om nog door een vrijwilliger gecoördineerd te kunnen worden. Mantelzorgers die langere tijd intensief voor een huisgenoot zorgen, kunnen op zeker moment de belasting niet meer aan. Een professionele ondersteuningsstructuur voor het werk van vrijwilligers en mantelzorgers is daarom van groot belang, waarbij de eigen verantwoordelijkheid van vrijwilligers en mantelzorgers in stand moet blijven.

5. Bestrijd eenzaamheid onder ouderen; laat hen mobiel en zelfstandig blijven

Versterk de voorzieningen voor ouderen om mobiel te blijven, zodat zij in hun netwerken kunnen blijven functioneren en niet vereenzamen. Haal ouderen uit hun isolement, bied hen mogelijkheden elkaar te ontmoeten. Zorg voor laagdrempelige voorzieningen waar mensen terecht kunnen voor gezelligheid en onderling contact. Biedt lokale dagopvang voor ouderen die tijdelijk verzorging nodig hebben. Bied bereikbare medische zorg; creëer een huisartsenpost in Oisterwijk. Bevorder de innovatie van voorzieningen in en rond het huis, die het mogelijk maken om langer thuis te blijven wonen.

6. Geef voorrang aan preventief jeugdbeleid

Durf te investeren in preventie; dit voorkomt grotere problemen en bespaart kosten op termijn. Geef aandacht aan risicogroepen, maar bied ook kansen aan brede groepen jeugd via reguliere basisvoorzieningen. Houd de toegang tot voorzieningen voor de jeugd laagdrempelig en sluit deze aan op de lokale vraag. Stel bij alle maatregelen de belevingswereld van de jongeren zelf centraal. Zorg voor een consultatiebureau in Oisterwijk. Biedt een warme overdracht van en naar de complexe jeugdzorg die op regionaal niveau wordt uitgevoerd.

7. Help vluchtelingen en statushouders te integreren in de samenleving

Geef vluchtelingen en statushouders de mogelijkheid zo snel mogelijk vrijwilligerswerk te doen dat aansluit bij hun opleidingsniveau, expertise en belangstelling. Bied de voor hen noodzakelijke voorzieningen zoals taal- en inburgeringscursussen zoveel mogelijk lokaal aan.

8. Pas het woningaanbod aan op de behoefte

Licht het volkshuisvestingsbeleid door en ga na of dit nog aansluit bij de behoefte. Sta open voor meer huisvestingsvarianten: rolstoel/rollator-toegankelijk, meer vormen van combinatie wonen/zorg, of meerhuishouden-varianten (bijvoorbeeld ouders en kind in één woning, woning plus mantelzorgwoning).

9. Licht toe, leg uit, communiceer

Zorg dat mensen met hulpvragen weten bij wie ze terecht kunnen. Juist de kwetsbare groepen weten vaak niet waar zij informatie kunnen krijgen. Breng informatie naar de mensen toe. Voor velen is digitale communicatie geen probleem, maar bij veel ouderen ligt dit anders. Zet communicatiemiddelen in die de doelgroepen daadwerkelijk bereiken, zodat de boodschap terecht komt bij wie hem nodig heeft. Richt bijvoorbeeld een eenduidig informatiepunt in waar inwoners terecht kunnen met hun zorgvragen en zorg voor een snelle en adequate reactie op die vragen.

Wij roepen u op de bovengenoemde problemen serieus te nemen en aan de slag te gaan met onze aandachtspunten. Wij zien uw verkiezingsprogramma's met meer dan gemiddelde belangstelling tegemoet.